

[OPAŚNICA *sb f*

opaśnica *a. opasnica.*

A sg opaśnicę.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Część ubioru służąca do opasywania się: Y cudá nieládá iákie czynił Bog przez rękę Páwłową/ ták iž tež ná chore nolóno więc od ciááá iego chuŕthy y opaśnicę [sudaria et semicinctia; chuŕtki ábo przepáski WujNT; chuŕtki ábo páfy WujBib]/ á odchodziły od nich choroby Leop Act 19/12 (Linde).

Synonimy: opasanie, pas, przepaska.

MK